

VOINȚA POPORULUI

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ

Onor. Palatul Cultural, pentru bibliotecă Arad

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
Pe trei luni 25 lei.

APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Moise Nicoară Numărul 1, etajul I

Se apropie mântuirea neamului.

De un timp încoace, mișcarea mase-
lor din Bănat spre tabăra partidului fas-
cist din România, a luat așa proporții de
impus autorităților ca să lovească în
vlăstarele tinere ale fasciei și cu droaia
sunt deținuți camarazii noștri, pentru care
aducem cea mai profundă mulțumire
autorităților, cari în așa formă țin în viu
interes atențiunile celor istoviți. Rezultatul
se vede prin faptul, că acolo unde acțio-
nează jandarmul, rapid se întăresc gru-
pele.

Cele de mai sus poate nici nu erau
expuse publicului, dar le-am făcut pentru
ca să arătăm cine sunt aceia, cari prin
dețineri, caută să balanseze greutatea for-
țelor noastre. Dacă jandarmul și temnița
este termometrul — gradul autorităților
de a ne măsura greutatea forțelor no-
astre, atunci a dat greș acțiunea lor, pen-
tru faptul că țaranul, meseriașul, munci-
torul și intelectualul nostru văzând că este
ovit fratele, prietinel ori vecinul său, pen-
tru motiv că face parte din „Fascia Ro-
mână” a cărei deviză este sbiciuirea re-
lelor, înlănzirea fraternității între Români,
disiparea speculei și intrarea în legalitate,
va ignora lașitatea și cu prezența lor va
întări rândurile cari din zi în zi sunt în-
năsurabile și vai atunci de agresori, cari
nu voesc să înțeleagă cuvântul vremii.
Trebuie să fie cineva orb, ca să nu vadă
azi, ce luptă titanică trebuie să îndurăm
cu toți pentru a trăi.

Și cine ne scumpește viața? Cine
abandonează voința poporului de a se
vedea Românul stăpân în țara lui, ori de a
ubi neamul și a-l servi este ceva rău pe care
trebuie stărpit cu sulita jandarmului ori temni-
țele de azi? Nu! Sulita și-a terminat rolul,
ne vedem azi în România întregită și nu
vom întârzia să ne facem datoria, pentru
a stărpi relele din ea, căci numai așa pu-
tem fi stăpâni pe pământul nostru și dacă
am fost încâtușați, în acel timp de
cristă memorie, ne rugăm Dumnezeuului
Românilor să ne scape de dușmani, că
ne frații necredincioși în virtutea noastră
să-i disciplinăm noi.

De altcum noi știm să ne răfuim, nu în-
elegem însă ca pentru motivul, când cineva
face parte din o organizație națională cu
scuțit de a stărpi răul să fie escortat sub arme
și tot atunci acei cari îngreunează viața,
pentru a se îmbogăți, se preumblă liberi
și de braț cu acei, cari au ordonat are-
starea nevinovaților. Dacă aflați acțiunea
celor din organizația Fasciei de rea, po-
țiți și reacționați în mijlocul poporului,
nu vă ascundeți la umbra sulitei, pentru

că și acele arme sunt purtate de oameni,
cari sunt în mare parte din rândurile no-
astre; uită, că dreptății nu-i este frică de
nici o furtună vremelnică.

Procedura noastră se deosebește prin
aceea de-a voastră, că noi nu sub ascun-
sul sulitei lovim în popor, ci poporul și
tot românul cinstit va trece prin pădurea
de sulite ca să ajungă la limanul demni-
tății lui de om și Român.

Prin urmare suntem mândri, când
avantgarda a și pornit spre demnitatea
ei de om și Român, primii deținuți stau
la umbra sulitei, noi însă constatăm: că
se apropie... mântuirea neamului pentru
care ne jertfim și viața...

Să tremure!

În frumoasa și bogata Românie-Mare nu
merg lucrurile spre bine. În al șaselea an al
paradisului visat, frumosul măr al sentimentului
și solidarității naționale pare a fi suferit o fatală
mușcare în urma ispitelor șerpilor pseudopatrio-
tismului ce maschează interese egoiste și mes-
chine.

Patriotismul și naționalismul au devenit o
marfă de bălcu, ce se etalează în diferite cor-
turi, spre a atrage publicul naiv, care să umple
buzunarele vânzătorilor, drept răsplătă a calității
lor de reclame fără scrupule. Intelectuali, în
majoritate funcționari, sunt pedepsiți prin scă-
derea salariilor și permutațiuni, pentru cari sen-
tințele de reabilitare ale înaltei Curți de casatie
și justiție sunt „petece de hârtie” ce nu se execută.
Țaranii huiduiți și oropsiți pe vremea regimului
maghiar, trezindu-se din beția serbărilor dela înce-
putul Unirii, s-au aflat în fața tristei realități în care
disconsiderarea și apăsarea e mai dureroasă,
căci vine dela „cei de un sânge și de o lege”.
Consecințele acestei situațiuni sunt: fa intelectuali,
demoralizarea unora și descurajarea apa-
tică a altora, atenuată de încrederea în rațiunea
evolutivă a istoriei, — iară la țărani, — să o
spunem pe față, — pierderea oricărei încrederi
în conducători, în domni și deci bolșeviza-
rea lor, ceea ce nu se poate permite.

Guvernele și partidele politice, în loc de a
căuta leacul răului ce se agravează mereu, își
risipesc energiile în sterile lupte politice; oameni
de stat, în a căror mână este depusă puterea
soluționării diferitelor probleme a căror rezol-
vire se impune imperativ, politicieni cu reputa-
ție, cărora le-ar încumba o supraveghere bine-
făcătoare a lucrărilor celor dela putere, fac emu-
lațiuni de championate în calomnii, injurii și —
gheșeftării.

Această situație a lucrurilor a ajuns dincolo
de începutul sfârșitului. Nu mai putem șovăi.

Brațele încrucișate trebuie desfăcute spre a isbi,
— a isbi fără milă, fără cruțare, oriunde și ori-
cine ar fi cel ce își dă dăunătorul său aport la
dificultatea și perturbarea adevăratei noastre
consolidări naționale, sufletești și economice. —
Am început această activitate a noastră prin o
critică pe față, vom continua în a demasca pe
fățarnicii speculanți ai sentimentului național,
numindu-l pe nume pe acești cel mai mari duș-
mani ai neamului, cărora le strigăm, ca un straș-
nic memento: „Să tremure!”

Ne omoară streinii.

Frați Români adevărați! Înțelegeți ce în-
semnează aceste cuvinte. Vin străinii din toate
țările, de unde îi dau afară, vin la noi ca să se
îmbogățescă, să ne fure toate bunurile și pe
urmă să ne omoare.

În Iași poliția a dat mâna cu jidanii și
când studenții manifestau pe străzi în contra
jidantilor, poliția a prins pe câțiva studenți și
i-a bătut crunt. Un student bătut ieșind din în-
chisoare a intrat în spital unde a și murit din
bătăia ce i-a dat-o poliția jidănită.

Auziți frați Români! Până unde am ajuns!
În țara ta proprie, în țara ta câștigată cu sân-
gele tău, sunt omorâți frați de ai tăi de influ-
ența banului jidovesc. Oare până când vom mai
putea răbda? Oare până când vom sta cu mâ-
nile în sân și până când ne vom uita ca niște
idioți la străini lăsându-i să facă cu noi tot ce
vor. Români, să nu fie prea târzie desmetecirea
noastră. Când vei simți cuțitul la beregată va
fi prea târziu.

Oare voi perciunați necinstiți nu vă temeți
că vă vom sfășia și vă vom arunca câinilor.

Să știți, că și răbdarea noastră are hotare
și atunci va fi val de voi, dacă nu ve-ți deveni cinstiți.

Va sosi ceasul...

Moșul.

În atențiunea domnului consilier agricol al Jud. Arad

Zilnic ne sosesc plângeri din județ dela
țărani români cari sunt purtați dela Ana la Caiafa
cu căutarea după dreptul lor având ca să se
respecte legea Reformei agrare și de domnii
agronomi regionali și să se aplice ca stricteță
și fără părtinire dispozițiunile acestei legi. Du-
rere una e legea și alta este aplicarea ei. E ru-
gat dl agronom regional din Șebîș să ne arate
articolul din lege care preferă pe cetățeanul re-
întors cu dolari din America față de acela care
a luat parte în război jertfindu-și totul pentru
Patrie. Cazul s'a întâmplat în comuna Luguzău
unde unul reîntors din America a primit pământ
iară luptătorul nu. Să vede că a adus dolari din
America.

„VOINȚA POPORULUI” nu primește ajutoare
dela nimeni, deci abonativă cât de mulți. Aceia,
cari răspândesc gazeta „Voința Poporului”, impli-
nesc o datorie de buni Români.

Prețul unui exemplar 2 Lei.

Suntem pe pragul gârlei.

Vedeți azi neamul românesc trăiește zile foarte grele, — dar nu desperăm. — căci tot neamul românesc dispune și de multe energii și forțe pentru a se ridica din halul în care se află. Am mai trăit zile aproape asemănătoare, celor de azi, și ne-am recules. Aceasta ne e toată speranța sperăm în viitor.

S'a scris, mult, chiar foarte mult, că în țara noastră stăpânește o corupție — aproape generală. Corăspunde în tocmăi — adevărului. Cu durere mărturisim că în șarlatanii, abuzuri, furturi și nelegiuiri dintre Statele pretinse constituționale și civilizate noi ducem recordul. E așa un fel de epidemie că toată lumea să trăiască din șarlatanii, mulți funcționari publici abuzează de drepturile ce le dă legea și caută să abuzând de aceste drepturi să profite ei înșiși furând și înșelând atât publicul cât și statul, toate serile de hoți le avem în număr complet și hoții mișună pretutindenea, omoară la drumul mare, te fură văzând cu ochii și nu le putem face nimic.

Viața s'a scumpit și ne este de nesuportat, cele mai fantastice prețuri ne-a fost dat să înregistrăm. Salariile slujbașilor statului au ajuns că nu acoperă nici costul pâinei de toate zilele, — înțeleg pâne procurată dela brutar —; oamenii s'au dedat la o trândăvie caracteristică timpurilor de azi și produsul muncii noastre cinstite nu acoperă nici pe departe minimul necesar traiului.

Comerțul și industria este în mâna strănilor cari speculează mizeria și neajunsurile zilei. Acest gen de a trăi din speculă la noi s'a perfecționat și a ajuns în ultimul grad până unde mintea omenească mai poate socoti. Măsurile luate de cei în drept sunt slove scrise pe hârtie, fără nici un efect, din contră au dat naștere la o altă clasă de oameni, cari să trăiască din specularea măsurilor luate pentru combaterea speculei. Un lanț întreg de speculanți și tot astfel un șir întreg de măsuri luate pentru a încuraja această meserie, — specula.

Poporul muncitor iarăși a trebuit să împrumute din exemplele ce le servește clasa așa zisă cultă. După ce a văzut că a trăi din produsul muncii cinstite nu se mai poate, a căzut în un fel de agonie, a lăsat munca la o parte și urmează a trăi zi de zi din tot produsul zilei fără a se gândi la viitor. Ba mai mult specula le-a format și lor pentru un moment un mic izvor de câștig mai mult sau mai puțin cinstit și când poporul ajunge la așa ceva, mă puteți crede că suntem pe pragul gârlei. Avem simptome îngrijorătoare când spunem aceasta.

Citesc într-o dare de seamă că muncitorii minieri de pe valea Jiului și Petroșeni cheltuesc pentru beuturi spirituoase mai mult ca jumătate din totalul produsului muncii lor. Notați că tot acești oameni cu cealaltă jumătate din câștig trebuie să hrănească și susțină familiile lor.

Citesc într-o altă dare de seamă că în județul Cojocna sau dat cu 172 brevete pentru cârciume mai multe decât numărul stabilit de autorități. Vedeți administrația județului dă odată brevetele în mod ilegal abuzând de acest drept, pe de altă parte populația satelor sigur că consumă în mare măsură beuturi alcoolice, că la caz contrar nu s'ar îndeletnici atâția crâșmari cu vinderea lor. Pentru un județ e ceva enorm a avea mai mult cu atâtea brevete de cârciumi, dar e ceva de neînchipuit că după ce s'a semnalat acest lucru autorităților în drept de un jumătate de an abia acum au retras numai patru brevete, deși trebuiau retrase toate în timp de cel mult 48 ore.

Cu starea sanitară tot așa de prost stăm. Când avem nevoie mai multă de spitale, prin buget ele se desființează sau se reduce numărul paturilor de cari dispun. Medici nu avem destui. Țara este bântuită de tot felul de morburii. Populația satelor, descreșterea populației a dat de gândit chiar autorităților noastre, cari zău nu își prea sparg capul cu așa nimicuri.

Cu mortalitatea infantilă iarăși tot noi ducem recordul. Svârcolirile unor oameni cu simț patriotic pentru a salva ceva a dat un gres în înțelesul strict al cuvântului.

Cu învățământul suntem într-o criză grea. Lipsa de școli se simte mai ales la sate, învățători avem puțini, în școlile minoritare în loc

de carte se întreține propagandă contra statului, iar tinerii se cresc în spirit de ură față de statul care îi ocrotește cu atâtea bunăvoință.

Țăranul român nu mai poate purta copiii lui la școală căci nu-i poate îmbrăca și ținea. Nu rar am văzut și vedeți și Dv. copii cari trebuiau să urmeze cursuri școlare dați ca servitori la oameni cu stare. Analfabeții avem destui, pe statisticele întocmite de străini noi (cu analfabeți) avem un loc de frunte, durere, cinstie mare nu ne aduce și nu ne îmbucură de loc.

În întreg cuprinsul țării domnește o nemulțumire și ce e mai de neînțeles e că și cei ce prin acțiunile lor ruinează țara se plâng invocând fel de fel de motive menite a sprijini nemulțumirea lor. Comercianții se plâng că cu toată specula ce fac se ruinează din cauza valutei slabe a leului, din cauza măsurilor luate pentru înfrânarea speculei.

Funcționarii și ostașii țării cu soldele ce primesc pier de foame, la fel corpul didactic cât și toate categoriile de slujbași ai statului.

Întreg poporul suferă și nu se poate ajuta, întreg aparatul administrativ lucră fără nici o normă, orice măsură sau lege în loc să curme un rău, să astupe o lacună, provoacă nemulțumiri și dă loc creșterii numărului celor nemulțumiți.

Starea de spirit este direct anarhică. De un an de zile mișcările antisemite și-au făcut loc între studențimea universitară și azi vedem pe toată suflarea creștină — recte afară de guvernul statului (?) — în acord de a nimici pe „poporul ales” care suge toată vîlga neamului nostru cum roade vermele rădăcina plantelor. Acest neam de dobitoace, cu chip de om, a știut să pună stăpânire pe bogățiile acestei țări — grație toleranței noastre — și știu să pescuiescă în apă tulbură.

Paralel cu mișcarea antisemită au sărit în ajutorul neamului nostru o seamă de oameni buni, desinteresati, cu inimă sub steagul Fasciei Naționale Române, având ca program ridicarea noastră la locul ce ni-se compete și distrugerea elementelor periculoase ordinei în stat în luna trecută oameni cari deplîng halul în care am ajuns constituiți în organizația numită „Acțiunea Românească” alarmați de faptul că noi Românii suntem străini în țara noastră, pășesc în public cu programul lor.

Pe cât Românul e străin în țara lui pe atât străinii aici sunt acasă.

Jidanii trăiesc mai bine ca ori unde în lume, la noi invadează ca în țara dolarilor. Aici află un teren prielnic pentru a se îmbogăți, se așează în țară venind din alte țări de unde sau sunt isgoniți sau împiedecați a pune în practică poruncile talmudului, vin cu zdrențele în mână pentru ca după câteva învățeli să-l vezi cu automobil și palate în România, ba cu acte în regulă de cetățean român și cu numele de Ionescu, Popescu, Fagure, Ștafănescu.

Presa ne este acaparată tot de străini, a lor sunt toate bogățiile țării! Păsurile și necazurile poporului român le aduce la cunoștința lumii fii lui Israel, ei ne reprezintă și în străinătate, unde suntem cunoscuți ca un neam de tâlhari, leneși și meniți a dispărea de pe globul pământului. Evident că dacă tot așa ne vom ști cârmui vom dispărea cu siguranță. Dacă noi în țara Românească câștigată cu atâtea jertfe nu ne vom putea afirma dreptul la viață, dacă nu vom putea pune la locul lor pe acești parveniți tulburători ai ordinii și distrugători de popoare lașe, ca uniți să pornim la acțiune o să se și împlinescă dorința fiilor lui Israel și urmașilor lui Arpad, cari sub scutul oblăduitor al neamului românesc se bucură de drepturi pe cari cele mai civilizate și conservate popoare din punct de vedere național încă nu au avut curajul a-le acorda străinilor locuitori ai țării lor.

Noi, veacuri întregi ne-am auzit numele de „olah” și acei ce ne-o spuneau și ne-o spun aceasta în mod batjocoritor și ne umileau, azi în țara Românească sunt bine văzuți și se bucură de drepturi mai mari ca Românii cari au sacrificat atâtea pentru întregirea noastră. Pentru Românii statul ungur nu a sacrificat și nu a întreținut o singură școală, noi întreținem azi la câțiva maghiari școli mai multe ca la Românii,

cari sunt în majoritate covârșitoare față de și tot tipă și sbiară în lumea largă că ei pi în țara românească. E bine să se știe și această

Am să vă arăt și pe vinovații de anarhie introdusă în această țară, o să vedeți cum și să puuă în aplicare principiile Talmudului, cu știe să stăpânească și subjughe popoarele.

Acestea în numărul viitor.

A. I

Evreii.

În războiul mondial toți creștinii au sângerat pentru un ideal oarecare, numai evreii n-au ei „lucrau” prin „hinterland” falsificând și scunz, (pind alimentele, beuturile și hainele; fiii tuturor popoarelor plecau ca eroi și fii martiri lze război, numai evreii se scuteau, se refugiau cat lași și tradau cauza tuturor popoarelor (Wiegenfeld, jud. Hunedoara). Prin manopera lor de vînt lută lumea au prefăcut o într-o organizație dmei tâlhari, dintre cari cei mai mari și mai dibaci s'au refugiat în Elveția, batjocorind libertatea elvețiană; adevărul biblic „când e mai mare p ricolul, este mai aproape Dumnezeu”, l'au prefăcut cut în blestem, căci ei au de bază mizeria țare prostia popoarelor. Și totuși ei și presa lor fiesi țise și nefățise evreiască lamentează ca străbuni P lor pe ruinele Iericoului, că sunt persecutați. Minciună!

Nu evreimea ca atare este obiectul indig car nării, revoltei și urei pornite contra lor. Năoasi. Dar specula nerușinată, care produce ruina mamur terială a indivizilor, se exercită prin ei; co A ruptia, prin care demoralizează toate autoritățile o alimentează cu o obrăznicie ne mai pomenităjun ei, îmbogățindu-se pe spinarea poporului, ex — ploatăndu-i prostia și toleranța incultă, din mîsebi lioanele adunate — refugindu-se la orașe — pe nu-și zidesc case scumpe — evreul nu dă, ci lile F — expropriază pe creștini, ademenindu-i cîă p prețurile oribile față de trecut, dar ridicole f țirep de edificări, produc mizeria de locuințe; puși a scumpetea artificială bazată tot pe specula lor ele valutară adună toți banii în mâinile lor, creiăndutor criza monetară, lipsa de numerar; pretind emi în terea de monede noi, ca de valvându-se această la cu totul, să facă imposibil comerțul internațio totu nal ajuns pe mâinile lor. Infamia lor comercială Ego socială și politică este întrupată în ei, o vedemate toți; și să nu avem dreptul să ne scăpăm de ei și

Tendința antisemită este universală; nu nă dor noi să nu avem curajul să ne apărăm casa, moșuit șia, familia, onoare de corupția lor. Tâlhăriile Inz evreești nu pot fi atacate noi avem să lă în suferim în numele umanismului, a cărei deviză de să fie: să mori de foame, căci jidanul trebu Inz să se îmbogățească.

Să renunțe toți jidanii la toate tâlhăriile lule ce le comit în vederea noastră și nu va fi anti-Inz semitism.

Adevărul, Lupta, Presa, Aurora, Dimineața și câte toate să răspundă la aceste nu negând, ar nu calomniind și vom încera să fim antisemiti. Puh lar dacă nu, dacă nu vor renunța la toate-toate lăb banditismele lor, vom continua lupta cu arme l umanitare, dacă se poate cu forța brutală, dacă tva va trebui, exterminându-i după toată forma, din fo țară, din lume — cum ne va dicta interesul de le viață onestă, morală în stat și societate.

Toată acțiunea distructivă în familie, în ille societate, în stat are aparența unui imperialism universal asuprind lumea întreagă, s'ară ind toată lumea și desonorând totul! Să tăcem, să le tolerăm, să nu desonorăm?

Sus toți câți aveți smț de iubire de neam, de țară, de societate, de familie!

Jidanilor ne-ați înțeles?

locaste.

„Când vedem că toți aceia care vorbe mari aruncă
Numai banul îl vânează și câștigul fără muncă
Azi când fraza lustruită na ne poate înșela
Astăzi alții sunt de vină, domnii mei nu este așa?”

(Eminescu)

Distrugătorii de energii.

De O. Trafali pref. univ.

Niciodată mai mult ca acum nu se simte
ia desfășurării unei cât de mare activități
u refacerea lumii.

Războiul, dupăcum a constatat într-un fru-
articol distinsul om de stat și istoric fran-
Gabriel Hanotaux, a distrus rezervele ma-
e cu care omenirea putea face față unei
de unu, doi sau trei ani; el a mai impu-
brațele de muncă și pricinuind un des-
bru în toate domeniile, a deslănțuit și o
nă materială și una morală, amândouă foarte
ejdioase pentru pacea lumii, pentru restabi-
liniștii și a ordinii, fără de care nu se
e trăi.

Elemente inferioare au ieșit la suprafață
urând pe cele superioare, călcând în pi-
e totul și mai ales unele principii, cari al-
esc temelile societății și ale propășirii.

Pretutindeni, se sapă, de pildă, principiul
ității, al ierarhiei, al ordinii; pretutindeni
nești veleități de a parveni la situațiuni pen-
are altă dată trebuia o pregătire specială,
asă, trudnică și calități deosebite de putere
auncă și de morală.

Astăzi, toți sunt îmbuibăți de idea că trăim
ocă napoleoneană, când e îngăduit oricui
ungă general, ministru și chiar cap încoro-
— exemplul se vede în Rusia cu Lenin.
ebirea însă între vremurile lui Napoleon și
pe care le trăim, este aceasta: atunci sufla
Franța un vânt de idealism, de vitejie, de
personală de patriotism, de generozitate,
reptate, produse ale spiritului clasic al Ate-
i al Romei, pe când acum instinctele cele
rele, pe care educația, școala, la unii frica
toritate, de pedeapsă la alții, le ținea altă
în frâu, s'au deslănțuit în omenire, și mai
a noi, și tind, ca un flux gigantic, să mă-
otul în calea lor.

Egoismul, lașitatea, lipsa de respect, de
te și de patriotism, micimea sufletească
și calomnia sunt armele neomaterialismului
orește să devină atotstăpânitor, dupăce a
it pretutindeni ruini grave.

zadar luptă cei ce văd primejdia unei pră-
însăpământătoare, care va sdrobi sub zi-
dărâmate și pe buni și pe răi.

zadar încearcă unii să-și pună priceperea
giile în slujba binelui public, al patriei, al
ui.

zadar, caută să repare relele războiului
isufle din nou tuturor dragostea de mun-
iectul autorității și al legilor, să pue un
egoismului și materialismului sălbatic.

hoiul atacă mereu și puterea lui nu
ibită.

ar putea totuși fi blruit, dacă în pătura
ală și în lumea politică și economică
orțe distrugătoare de energii.

e par a fi la noi peste măsură de nu-
Lor li-se datorește stagnarea în toate
e activității. E o rugină, care roade în-
sigur ferul, ce susține clădirea noastră

seea, istoricul se întreabă, cum se face
e-Unite și Canada au putut propăși în-
c și jumătate, în așa fel, încât astăzi
nuntea lumii ca activitate în toate do-

Răspunsul nu poate fi decât acesta: colonii
englezi, fraucezi sau alți europeni n'au întâlnit
acolo în calea lor forțele inerției, distrugătoarele
de energii, care din nefericire există în Europa
și mai cu seamă la noi.

*In America, un om muncitor, un om de ta-
lent, un om pregătit, cu avânt și cu ideal, nu
întâmpină piedecile ce i-se pun în cale la noi
de distrugătorii de energii. E o bunăvoință, e o
simpatie, e o încurajare care stăpânește sufletele,
și energiile găsesc un pământ prielnic ca să se
manifeste și să fie folositoare.*

În timpul războiului, Americanii au con-
struit în câteva luni un nou port la Bordeaux,
cu cheuri de debarcare moderne; ei au mai
creat într-un timp uimitor de scurt, o linie so-
lidă de cale ferată dela acest oraș până la front.
Și lumea se mira, cum de s'au putut înfăptui
aceste lucrări, care ar fi cerut aiurea și mai
ales la noi ani de zile și cheltueli înzecite.

N'a fost totuși nici o minune. Explicarea
este și în această privință simplă: distrugătorii
de energii au lipsit acolo și atunci s'a însărcinat
cu lucrările de tâmplărie un tâmplar, cu cele de
ferărie un ferar, cu cele de cancelarie un com-
ptabil, cu cele ale planurilor un inginer și cu
cele ale furnizării materialului un negustor com-
petente cinstit.

Distrugătorul de energii se întâlnește la
noi pretutindeni și în păturile de jos și în cele
de sus.

Armele sale sunt: intriga, calomnia, zefle-
meaua, irespectul, propteauna, pofta de a lua el
locul altuia sau a pune pe o rudă sau pe un
tovarăș de idei, de simțăminte, de câștig.

El nu poate opera singur, de aceea se în-
tovărășește cu alții cu aceleași dispozițiuni sufle-
tești. Astfel se pun temelile unei cliți, care are
un singur scop: să ajute pe membri ei în toate
manifestările lor, în toate interesele lor, în toate
simpatiile, antipatiile și urile lor.

Vai de acei, cari nu fac parte din vre-o
biseriță. Ei primesc lovituri din toate părțile,
de multe ori dela dușmani invizibili, cari alcă-
tuiesc oștirea forțelor distrugătoare de energii.

Nici o pătură socială, nici o regiune, nici
o instituțiune, fie ea Academie sau Cooperativă
nu există la noi, care să nu aibă măcar o bi-
seriță, dou, în care să se practice cultul ad-
mirației mutuale și ofensiva contra independen-
ților cari ar dori să întreprindă ceva bun pentru
semenii lor, să desfășoare o energie folositoare.

Distrugătorii de energii stau la pândă. Ei
sunt adesea conduși de un șef invidios, veninos
josnic, stupid, mânuind însă cu talent armele
amintite mai ales intriga și calomnia. Și toată
lupta contra victimii se dă într-o formă adesea
elegantă, cu aparențe morale, întemeiată pe prin-
cipii de interes general, folositoare societății,
patriei, neamului, culturii, adevărului istoric. Și
victima e prezentată ca retrebnică, nepricepută,
necompetentă, obraznică și hrăpăreață, idiotă și
rea, invidioasă și calomnioasă, primejdioasă pen-
tru societate, pentru cultură, pentru știință, pen-
tru economia obștească.

Și atacul, condus cu îndemănare, prinde.
Spectatorul nu știe despre ce e vorba, Au în-
credere în membri biserițăi distrugătoare de
energii și îi felicită, îi proclamă „energici”, mari

singuri competiți, mântuitori ai binelui public
ai culturii, ai științei, ai avutului obștesc. Și lu-
mea aplaudă, iar fiecare dintre noi aruncă o
petricică împotriva celui, care a îndrăznit să
dorească a-și desfășura energia fizică sau inte-
lectuală. În curând, cel lapidat zace sub o mo-
vilă de proiectile aruncate.

Atunci numai, distrugătorii de energii, cu
șeful lor în frunte, sunt mulțumiți sufletește. În
rânjetul lor sălbatic însă, ei nici nu gândesc că
e mai simpatie canibalul australian și mai scu-
zabil, decât nobila lor personalitate.

După fiecare victorie, distrugătorii de ener-
gii se pun iarăși la pândă.

Și astfel zi cu zi, lună cu lună, an cu an
trec, armatele lor se îngroașe, energiile se tocesc,
sau se distrug, iar noi vedem alie popoare lu-
ându-ne înainte.

Se întâmplă însă câteodată ca o energie
să aibă un câmp de activitate, care în spațiu
să scape atacurilor distrugătorilor de energii.

Ea apare atunci în ochii lor ca o iarbă
rea: o tai aici, și răsare aiurea.

În privința acestei energii, ei îndreaptă
atunci singurele arme de care mai dispun: ca-
lomnia și mai cu seamă complotul tăcerii.

Și astfel, tot se obține ceva: se împedecă
lumea să aplaude măcar cât de puțin pe cel ce
nu s'a descurajat și n'a dezarmat.

Pilda acestuia însă trebuie să îndemne pe
toți cei cari au ceva de spus și de făcut în
această țară, să nu se descurajeze. Să stăruie în
munca lor.

*Vremurile vitrege de acum vor trece. DSTRU-
gătorii de energii, incapabili de a face ei înșiși
ceva mai de seamă, nu vor putea opri seva ac-
tivității cuiva să se sece.*

*În momentele acestea când avem nevoie de
desfășurarea unui idealism, care să stavilească
deocamdată materialismul ce ne înecă, și să pre-
gătească eră nouă în cultură și în viața socială,
cei ce simt că posedă energii de activitate pe
orice domeniu, să nu dezarmeze. Vor primi lo-
vituri dela distrugătorii de energii, vor fi siliți
poate adesea să dea înapoi, să încetineze munca
lor, să oprească lucrări, care promit să aibă ne-
isbânzi dureroase, dar să nu uite niciodată că
sufletul bărbat și stăruitor nu poate fi învins.*

*Munca lor, energia lor mănuită de un idea-
lism curat și desbrăcat de neomaterialismul di-
strugător de suflete și de cultură, va birui, va fi
recunoscută într-o zi, va fi răspândită.*

*Distrugătorii de energii nu sunt în stare să
doboare pe cel oțelit. Ei fac un rău foarte mare
împiedecând desfășurarea energiilor folositoare
omenirii, dar sunt neputincioși de a nimici pe
cele susținute cu tărie sufletească.*

Țara mea.

O! Țara mea, cât te-am iubit!
Și gol am stat n-am flămânzit,
Dar slugă credincios ți-am fost
Și te-am cinstit.

Și-acum sdrobot de robot greu
Și huiduit c'am fost al tău,
Te părăsesc, să-ți faci rost
Căldul meu.

O! Țară nu, nu te-oi lăsa!
Mai bine mor! Dar n-o scăpa
De jos și până la Palat
Nici o lichea.

M'oi face trăsnet dacă vrei!
Si pulbere din derbedei
Și toată plaga dela sat!
In foc cu ei!

O! Țara mea, cât Te-am iubit!
Și gol am stat și-am flămânzit,
Dar slugă credincios ți-am fost
Și te-am cinstit.

Po.

România, așa cum se prezintă.

Ne-am unit, am dansat cu toții hora unirii, a urmat apoi un chef zdravăn — și la sfârșit iată că noua țară se mișcă, se valetă, să zdruncină și nu-și află liniștea dorită după atâta zbuciumare. Ce să fie oare?... Că doar de unit, ne-am unit, până a dat Dumnezeu destulă, ca să avem, crâșme sunt și muzică încă... dar ce e totuși care ne agită? Ce e, că studenții s'au „răsculat”, că s'au înființat Fascia Națională Română, Liga Apărării Naționale, „comploturi” s'au descoperit și Văcăreștii nu-i mai cuprind pe cei arestați din înalt ordin?... Așa se întreabă țărânii, se întreabă „intelectuali”... se întreabă țara. — Nu vom întârzia cu răspunsul ci căutând situația României geografică intrând în mijlocul claselor celor mai de jos, dela ministru până la „mojic” — azi cuvinte aproape sinonime — vom vedea de fapt cauzele pe care o determină să și pună țara întrebările de mai sus.

Nu ne trebuiesc multe cifre, nu ne trebuie statistici multe, căci zilnic, la fiecare pas veți vedea și a-ți văzut celece le vom desfășura. Relele, n'avem mare greutate ca să le aflăm, azi România e cuibul reielor și ne poticnim de ele, atâtea sunt. Poeții cântă „idealul realizat”, ei cântă doina noastră frumoasă, codrii noștri viața noastră, istoria noastră și cântul... cântul durerii... dar cântul peirii nimeni nu ni-l aude, cântul desnădejdi, strigătul de moarte nimeni nu-l primește... după ce vom peri, îl vor cânta.

Eu sunt român, zic că am o țară frumoasă, mare și bogată, munți țării mele, sunt patria șoimilor de munte, izvoare și torente cântă o armonie îmbătătoare pe plaiurile acestei țări, sunt beat de frumusețea ei, de farmecul ei. Aci viețuiește — așa zic bătrânii — un popor viteaz, liber cum e șoimul al cărui tovarăș de veacuri îi este, poporul e nobil, este doar urmașul zeescului Traian și al sălbatecului Decebal, e o țară și un popor, e un mărgăritar!... visează poetul, și cântă, dar neamul său pier!

O mai repetăm, că mai departe nu se poate! O viețuire atât de nepăsătoare, o stare atât de letargică în care suntem, e de sigur, moartea noastră! Ascultați deocamdată cuvintele și vorba noastră, treziți-vă, uniți-vă, lucrați pentru neam și nu pentru pungă, lăsați personalitățile, lăsați specula, faceți o jertfa nobilă, nu fiți ticăloși, nu fiți nemernici și luptați pentru îndepărtarea haosului în care ne pierdem. Or — de vedem că prea mult sunteți orb și de patime, puțin câți suntem, pe voi mai întâi vă lovim, și vă vom distruge fără de milă:

Români lași nu merită să se bucure de viață și de numele ce-l poartă! Iar românii trădători, în scurt timp vor simți și ei cruzimea noastră decebălică!

E supremul timp ca să fim aspri!!
(Va urma)

Conferința româno-rusă în Viena. După-cum se vestește în 9 Martie a. c. se va ține la Viena o conferință româno-rusă. În aceasta conferință se va dezbate chestiunea Basarabiei se va pune la punct și restituirea tezaurului român trimis în timpul războiului I. M. scova și despre care se vorbește că n-ar mai exista. De ce nu s'a trimis la Londra ci la Moscova?

PALATUL CULTURAL

Sâmbătă, în 8 Martie, ora 8 și jumătate
va avea loc în Palatul Cultural

CONCERTUL

pianistei

ELISABETA COTRUȘ-SZANTO

Bilete la Librăria DIECEZANĂ și SCHERHAG

Știri de tot felul.

— **Apelăm cu toată căldura adevărată de neam și țară la inimile nobile de român să ne sprijinească, ca să putem scoate ziarul nostru de 2—3 ori pe săptămână.**

Eveniment artistic în Arad. Publicul românesc din Arad și județ va avea deosebită fericire de-a asista la reprezentarea dramei Magda de Sudermann jucată de celebra artistă română cu renume mondial Agata Bârsescu precum și de talentați, vestiți și marii noștri artiști Manolescu și D. Sturza.

Niciodată n-a avut Aradul fericita ocazie de-a vedea pe scenă în cea pieză atâtea talente ca acum Marea noastră tragediană mândria noastră națională își va lua adio dela noi cu ocazia aceasta plecând în turneu prin țări străine cari au apreciat-o în totdeauna mai mult decât societatea românească. Sperăm că nu va fi Român care să nu se folosească de ocazia aceasta rară de-a lua parte cu trup cu suflet la reprezentarea de adio care se va da în 15 Martie.

Casinou român în Arad. Ne plângem prea adesea ori, se plânge tot românul că nu există un club român, o casină română, un cerc român în Arad și totuși nimenea nu încearcă, să facă ceva pentru înființarea lui.

N-au conducătorii noștri timp, nici simț, nici plăcere pentru așa ceva? Nu cred ei că le-ar fi datorința elementară să se îngrijască de înființarea urgentă a unui club român?

Să nu fim noi săraci cum suntem în 48 de ore l'am deschide. Dați-ne sprijinul material și veți vedea!

Dacă dl Primar nu se sunără i-o spunem noi vom deschide „clubul român” în casa zidită cu cărămidă din moara lui Neumann, podită cu scândurile cu care sunt acoperite statuetele din oraș de ani de zile și deasupra intrării îi vom pune o coroană făurită din coroana maghiară care și azi împodobește frantispiciul palatului Direcțiunii financiare, spre cinstea ori rușinea cui?

Cea mai mare bibliotecă particulară. Iohn Pierpont Morgan miliardar american a donat orașului său natal, New-York (America), bibliotecă sa particulară. Se zice, că aceasta a fost cea mai mare bibliotecă particulară, în valoare de cca 20 milioane dolari (vre-o 3 miliarde și 800 milioane lei).

— La vară se va ține în Alba-Iulia un congres viticol. Se vor discuta diferite chestiuni de specialitate și se vor arăta și produse de ale vieritului.

Preoții eparhiei Moldovei au început o propagandă întinsă contra alcoolismului. În toate Duminicile și serbătorile predică credincioșilor arătând relele cauzate de alcool. Sătenii în mai multe comuni au jurat în fața preoților, că nu vor mai consuma benturi spirituoase. Când muncesc în direcția aceasta și preoții celorlalte eparhii?

— „Banca Românească”, Arad, anunță că și-a reorganizat secția de devize și că este, în fiecare zi, vânzătoare și cumpărătoare de dolari. Telefon No. 365.

Logognă. Persida V. Sălanțiu din Pecica-Română și Iosif Achim din Peterd logodiți.

— Ministerul de Industrie și Comerț în interesul dezvoltării industriei naționale și pentru asigurarea unei conduceri mai centralizată, prin decisiul Ministerial Nr. 15879/1923, județele Arad și Hunedoara din punct de vedere industrial le-a atașat la Inspectoratul Industrial din Timișoara, formând o nouă regiune industrială, regiunea VIII industrială. Această regiune va fi condusă de Domnul Inginer Liviu Faur, iar locțiitorul este Domnul Inginer M. Mild.

Preluarea fostului Inspectorat Industrial cu 15 Iunie a. c. se va începe și se va termina cu 20 Iunie a. c. De la data aceasta toate cererile industriale se vor adresa Regiunii 8 Industrială, Timișoara, Calea Torontalului Vila Sârbească Episcopască.

Pentru rezolvarea chestiunilor cazanelor tot pentru această regiune s'a înființat cu sediul tot în Timișoara un Subinspectorat al cazanelor care depinde de Inspectoratul cazanelor din Oradea-Mare, și care va colabora în toate cu Oficiul nostru. Director Ministerial Șeful Regiunii VIII Industrială: Muntean Șeful Biroului: M. Costică.

— Ziarul „Universul” a deschis o listă pentru ajutorarea studenților săraci și renașteri fără ajutoare din cauza economiilor bugetare. Până în prezent s'au adunat aproape 700 m. de lei.

Rugăm și noi toți oamenii cu inimă bună să contribuie la această ajutorare.

— În telefonia fără fir s'a făcut un progres nou instalând aparate telefonice în trenurile de expres spre a fi folosite de călători în Anglia.

— S'au scris coloane întregi că alimentația armatei este neîndestulătoare că mulți feciori voinici se reîntorc acasă dela miliție bolnavi de tuberculoză, deși nu lucră nimic. Aproape toate ziarele au scris despre lucrul acesta și totuși azi am primit știri, că „pier băieții de foame” s'armanii lor părinți îi bosesca ca pe morți! E se poate lucrul acesta? De ce nu se confiscă o parte din averea îmbogățitorilor de război pe mulți dintre ei mă tem că-i lovește „guta de grași” ce sunt, și în cazul acesta le-ar fi lor mai bine și nu ar răbda foame nici soldați și orfanii de război.

Hei, hei cum ași ști să le ajut eu și unora și altora! Să sperăm că va veni vremea să pot face și acestora un bine!!

— 100 evrei din Noworadonisk (Polonia) vor emigra în Palestina și au hotărât să părăsescă pe jos drumul până la Ierusalim. Ei vor trece și prin țara noastră. Nu vor lua și de noi vre-o 50%, evrei? Să nu ni-i rețină patrihot și pe cei 100 în țară!!!

— În Germania s'a ridicat starea de asediu. Se vede, că noi deși am ieșit biruitoari din război suntem mai departe de starea normală, pentru că noi e încă departe ziua libertății depline, mufumită... cui?

Dl Dr. Mihai Pop avocat în Cehul-Silvaniei s'a supărat că ziarul „Clujul” a scris că intelectualii Români din Cehul-Silvaniei nu publicesc ziarele românești, noi nu vrem să supărăm pe intelectualii români din Arad și jur cari încă — partea cea mai mare — cetesc cu o deosebită plăcere toate fițițele evreo-maghiare din loc și alte orașe și toate poruografiile scrise în limbă străină.

Se cultivă — să le fie de... bine!

— **Moșnița.** Nu-i este rușine bețivului lui P. Marincu, clientul jidovilor că a încercat să aducă în comună subscrieri ca să ceară redeschiderea cârcimei prietenului său Isak Wohlberger, pe care cârcimă au închis-o autoritățile, fiind că se lăngă sft. biserică.

— Orice parale cari se trimit se adresa numai în str. Moise Nicoară 1 etaj I. ori subsemnatului în str. V. Bte. n-rul 6.
Dr. D. BE

Adunarea generală a institutului de credit și economii „Victoria” din Arad.

Duminecă, în 2 I. crt. la orele 11 a. m. și-a ținut a 36-a adunare generală ordinară cea mai mare instituție financiară din acest ținut, institutul de credit și economii „Victoria.”

Cine cunoaște acest institut, — și cine nu-l cunoaște dintre românii noștri? Știe bine împreună între cari s'a înființat și între cari s'a consolidat și și-a eluat poziția de azi. Știe bine serviciul a făcut românilor din aceste ținuturi, în țărânilor cât și intelectualilor, pentru că mii de români pot mulțumi acestui institut o diplomă și diploma care o au azi. Nu e deci minime, că adunările generale a institutului „Victoria” sunt considerate ca adevărate sărbători, sărbătorirea muncii cinstită și conștientă, la care, ca participă la ea, să adună acționarii din toate ținuturile acestui județ. Astfel s'a întâmplat și astăzi: acționarii s'au prezentat în așa număr mare, încât localitățile institutului s'au dovedit insuficiente pentru de a primi pe toți așa după merita și pe cum ar fi voit cu dragă inimă, conducătorii acestui institut.

Căci, pe cum suntem informați, Direcțiunea „Victoria” a dorit deja de mult să se estindă, să aranjeze așa pe cum pretind împrejurările și situația ei de azi, ce însă din motive independente de voința direcțiunii pe cari aici nu voim le sulevăm, dar cari la adunare s'au comunicat acționarilor, până de prezent nu l-a succed.

Apoi mai este un lucru, cu care trebuie să ne ocupăm și la acest loc. Și asta este politica de bancă, care o face conducerea acestui institut. Face așa, cum fiecare om cu judecată sănăsoasă trebuie să facă, și cum face fiecare gospodar bun. Adună bani albi, pe zile negre. Din aceia câștigă, pune la o parte, alimentează fondurile de rezervă, nu risipește tot. Și de aceasta s'a vorbit la adunarea generală de Duminecă, — a fost discuții frumoase pe tema, câtă dividendă să deie banca. Au fost acționari cari au cerut dividendă mai mare și că banca să nu doteze fondurile de rezervă, — deși ei înșiși au mărturisit în vorbirea lor că primii bănișori puși la o parte din câștigul lor săracăcios de pe vremuri, — au adunat tocmai la banca „Victoria,” și apoi cu ajutorul acestei bănci, — împrumutându-se de la ea, — și-au câștigat averea frumoasă ce o posedă azi. Espunerea acestei cereri era înadecărit foarte frumoasă, dar fără logică. Să ceri dela un institut, al cărui acționar ești, să nu faci rezervă ci tot câștigul să-l împartă să nu se gândească la viitor, atunci când în gospodăria proprie acasă, cauți să-ți câștigi o rezervă cât de

mare pentru timpuri grele, cari apoi tot aici rămâne, la copii ori alți moștenitori. Și așa este bine și în gospodăria proprie, și cu atât mai mult în gospodăria unui institut de bani, cari administrează nu numai averea acționarilor ci și averea deponenților și altor creditori, cari pe cum e cazul la institutul „Victoria”, — sunt de 9 ori mai mari ca și capitalul propriu. Se impune deci conducătorilor acestui institut cea mai mare circumspecție și prudență în ce privește politica de dividendă, și merită toată lauda pentru grija și munca ce o depune în interesul consolidării institutului.

Și înainte de a trece la darea de seamă despre decurgerea adunării generale ținem să ne ocupăm pe scurt, de organizația ce o are acest institut în afară.

Vedem că are patru filiale, în Chișineu, Șiria, Boroșineu și Radna, iar a cincea, în Pecica, acu este sub înființare, — fiecare în sediu de plasă și sub conducerea și controlul unui membru din direcțiune. Are un reprezentant, membru în direcțiune, la București, care apără interesele institutului la instanțele de acolo și îngrijește de rezolvirea promptă a afacerilor de acolo. Deci fiecare membru din direcțiune își are cercul său de activitate bine determinat și aceste locuri nu sunt pure sinecure.

Să facem la acest loc o critică a bilanțului, ținem de superflu, pentru că mai jos publicăm bilanțul în întregime, și cifrele lui vorbesc mai elocvent decât orice, și deci trecem la raportul nostru asupra decurgerii adunării generale.

În absența președintelui Direcțiunii a S. Sale Roman Ciorogariu, locul prezidiului îl ocupă dl dr. Aurel Demian vice-președintele Direcțiunii, care cu cuvinte calde salută pe acționari cari s'au prezentat în așa număr frumos. Se constituie apoi biroul, fiind aleși de notarii dnii: George Popovici și Virgil Antonescu subdirectori, dnii: dr. Traian Șincal și Mihai Păcățian de verificatori ai procesului verbal iar de scrutători dnii dr. Sever Barbura, dr. Ioan Ursu și Traian Trimbișioniu. Apoi să face apelul nominal, și se constată, că s'au prezentat 120 acționari în reprezentanța alor 49422 acții și cu 5971 voturi. Fiind astfel adunarea capabilă de a aduce hotărâri valide, dl George Adam, directorul executiv al institutului cetește raportul Direcțiunii și propunerea referitoare la împărțirea profitului. În raport să relevă, că pe lângă toată criza de numărare, toate ramurile principale de operațiuni a institutului arată

o creștere, ceea ce se poate mulțumi încrederea mari a publicului și sprijinului Băncii Naționale. Arată că averea institutului a crescut în anul trecut cu 14,617,000 Lei iar circulația anuală s'a urcat la 2,170,659,000 Lei. Direcțiunea propune, ca din profitul de Lei, 3,839,072.21 să se deie acționarilor ca dividendă Lei 2,160,000 —, să se doteze fondurile de rezervă și fondul de penziuni cu Lei 521,490.62, să se voteze pentru scopuri filantropice culturale Lei 128,250.67, iar restul să se distribuie ca tantiema Direcțiunii comitetului de supraveghere și funcționarilor institutului. Considerându-se bilanțul de cetit, subdirectorul Virgil Antonescu, cetește raportul comitetului de supraveghere, după care apoi să deschide discuția asupra rapoartelor. Ca primul ia cuvântul dl Mihai Luca protopop în Șiria, și după ce face istoricul vieții sale, arătând că primi săi creștari de pe vremuri puși la o parte i-a încredințat institutul „Victoria” pentru păstrare, cum apoi cu ajutorul acestui institut și-a câștigat avere, — cere ca sumele propuse pentru dotarea fondurilor de rezervă să se împartă între acționari ca dividend, căci, zicea, nu e de lipsă să agonisim urmașilor noștri. Contra acestei propuneri au vorbit dnii: George Adam, arătând că politica de dividendă a institutului este ca să asigure acționarilor o dividendă stabilă, fără să facă salturi, apoi dl dr. Ștefan C. Pop arătând însemnătatea fondurilor de rezervă, dr. Traian Trimbișioniu, care a pledat pe lângă acceptarea propunerii Direcțiunii și în fine dl dr. Sever Ispravnic, care a arătat că propunerea dlui Luca este anti-statutară. În consecință adunarea a primit în întregime toate propunerile Direcțiunii, stabilindu-se astfel o dividendă de Lei 18 egal cu 18%, plătită după adunarea generală.

Asemenea s'a aprobat cu unanimitate modificările statutelor și s'a dat atât Direcțiunii cât și comitetului de supraveghere absolutul pe anul de gestiune 1923.

Trecând apoi la punctul ultim al ordinii de zi, s'au reales în direcțiune pe 5 ani. S. Sa Roman Ciorogariu și dl Dr. Aurel Demian, iar în locul devenit vacant prin moartea membrului Petru Truția, a fost ales dl Ilie Papp, fostul președinte a comitetului de supraveghere. În locul decedatului dr. Ioan Nemet s'a ales în comitetul de supraveghere dl Aurel Raicu pe timp de un an.

După enunțarea rezultatului alegerilor dl dr. Aurel Demian mulțumește acționarilor pentru interesul ce-l au față de institutul „Victoria” și declară adunarea de închisă.

Lăsăm acum să urmeze bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1923.

Activa Contul Bilanț la 31 Decembrie 1923.

Pasiva

Cassa	653707537	Capital social	12000000
La bănci	997121368	Fond de rezervă general	7000000
Escont	5210268250	Fond de rezervă special	125283282
Hipotecă	283779	Fond de pensii	58729451
În cont-curent	5482920506	Fond pentru diferență de curs	100000
Lombard	986850	Depuneri spre fructificare în livrete	6730677002
Efecte proprii	760273750	Depuneri spre fructificare în cont-curent	9869929
Efectele fondului de pensii	559765	Creditori: diverse conturi creditoare și poziții transitoare	390550490
Realități proprii:		Reescont	24994901
Casele din Arad	175000	Dividende neridicate	109921
Casa filialei din Chișineu	20000	Interese transitoare anticipate	151989512
Casele filialei Șiria	228880	Beneficiu net	383907221
Casa filialei Boroșineu	30000		
Casa filialei Radna	115000		
Realități de vânzare	2091397		
Mobilier	58979397		
	Descris		
	13248612058		13248612058

Gheorghe Adam, m. p.
director-executiv.

Arad, la 31 Decembrie 1923.

DIRECȚIUNEA:

Pentru contabilitate:
Virgil Antonescu, m. p.
subdirector, expert-contabil.

Roman R. Ciorogariu, m. p.
președinte.

Dr. Aurel Demian, m. p.
v.-președinte.

Dr. Ispravnic, m. p.

Secula, m. p.

Dr. Ardelean, m. p.

P. Giulescu, m. p.

Dr. Clacian, m. p.

Dr. Pop, m. p.

C. Oțan, m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHERE:

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat contul prezent și l-am aflat în consonanță cu registrele institutului.

Ilie Papp, m. p.
președinte.

Șulățiu, m. p.

Dr. Beleş, m. p.

Muscan, m. p.

Constantin Pop, m. p.
revisor expert al „Solidarității”

